Maandag 25 Maart 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4769

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog ... 1858; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Iraanse crisis voorbij

De Russen gaan uit Azerbeidsjan

Spanje beschuldigt Frankrijk opnieuw.

Goede vooruitgang in Indische besprekingen.

RUSSEN ZULLEN IRAN VERLATEN.

Radio-Moskou heeft bekend gemaakt, dat de Russische troepen in Iran binnen de volgende vijf à zes weken zullen worden teruggetrokken indien zich geen onvoorziene gebeurtenissen voordoen. Als volgt luidt de text van de bekendmaking: „De evacuatie van de Sovjet-troepen uit de gebieden van Messed, Siahroed en Semnan, welke begon op 2 Maart is reeds voltooid. De evacuatie van de overige Sovjet-troepen begon op 24 Maart als gevolg van een overeenkomst met de Iraanse regering. Het Sovjet-commando in Iran gelooft, dat de evacuatie der Sovjet-troepen binnen vijf of zes weken zal worden voltooid indien zich geen onvoorziene gebeurtenissen voordoen."

In Londen werd de Russische bekendmaking door de ochtendbladen gepubliceerd en het commentaar is over het algemeen een getemperde goedkeuring.

De „Daily Sketch" zeide, dat deze stap overal zal worden verwelkomd, doch het hoopte, dat de maatregel niet gebruikt zal worden als een middel om concessies af te persen. De „Daily Mail" zeide, dat de evacuatie uit Iran de beste bijdrage is om het werk van de vredesorganisatie tot een succes te maken. Het blad herhaalde het dringende verzoek, dat „nieuws in plaats van propaganda" het Russische volk zal bereiken (Londen, (AP) 25.3).

John Hightower seint uit New York: De gemelde Russische overeenkomst om de troepen uit Iran terug te trekken schijnt de Veiligheidsraad voor de ergste crisis tot nu toe te hebben gespaard. Tevens draagt deze maatregel in zich de belofte van betere betrekkingen tussen de Verenigde Staten, Groot Britannië en Rusland.

De bekendmaking van Radio-Moskou kwam op de avond vóór de opening van de zitting van de Veiligheidsraad en de autoriteiten noemden haar een overwinning voor het systeem der Verenigde Landen.

Volgens deze autoriteiten moet het feit, dat de Raad het Iraanse geval zou bespreken, beschouwd worden als de hoofdoorzaak van Ruslands beslissing om zijn troepen uit Iran terug te trekken. Het Iraanse geval blijft evenwel het belangrijkste dat de Veiligheidsraad te behandelen zal krijgen en het is waarschijnlijk, dat de Verenigde Staten zullen trachten te te bewerkstelligen dat Rusland, Iran rapport zullen uitbrengen over hun overeenkomst. Op deze wijze hoopt men het pact geregistreerd te krijgen en indien de Raad het goedkeurt en steunt, zal hij de prompte en volledige uitvoering ervan moeten verzekeren (New York, (AP) 25.3).

VEILIGHEIDSRAAD KOMT HEDEN BIJEEN.

De bijeenkomst van de Veiligheidsraad heden zal slechts een van formaliteiten en toespraken zijn. Het debat over Iran begint morgen. Hoewel de bekendmaking van Radio-Moskou de voornaamste klacht in het geval — de voortdurende aanwezigheid der Russische troepen in Iran na de verstreken tijdslimiet op 2 Maart — is weggevallen, heeft de Sovjet-regering blijkbaar nog een opening gelaten voor verdere inmenging in het land. De bekendmaking zeide, dat Rusland is begonnen met de terugtrekking van zijn troepen en dat de evacuatie binnen vijf of zes weken voltooid zal zijn, indien zich geen moeilijkheden voordoen in die tussentijd.

Daarom zijn de autoriteiten die in New York bijeenkomen, ietwat weigerachtig om bij voorbaat commentaar te leveren, voordat de volledige officiële bekendmaking, welke binnen een dag of twee verwacht wordt, is gedaan. Een ander punt van onzekerheid was de staat van zaken, die zouden kunnen blijven bestaan zelfs nadat de Russen vertrokken zijn, gezien de vestiging van de semie-autonome staat van Azerbeidsjan en de opstand der Koerdische stammen.

Intussen wacht Ambassadeur Hussein Ala, de Iraanse Ambassadeur, op nieuwe instructies van Premier Quavam. Doch zelfs indien hij opdracht zou krijgen de aanklacht in te trekken, blijft daar nog het Noordamerikaanse verzoek dat rapport worde uitgebracht over de voortgang der Russisch-Iraanse onderhandelingen en dit verzekert dat de quaestie voor de Veiligheidsraad zal komen. Tegelijkertijd met de bijeenkomst van de Veiligheidsraad, zal het Militaire Stafcomité beginnen te werken aan de plannen, welke erin voorzien dat de Verenigde Landen land-, zee- en luchtstrijdkrachten ter beschikking stellen van de organisatie (New York, (AP) 25.3).

MIHAILOVITSJ GEVAT.

Generaal Draja Mihailovitsj, de rivaal van Tito in Joegoslavië, is gevat. De Minister van Binnenlandse Zaken, Alexander Rankovitsj maakte gisteren in het Parlement bekend, dat Mihailovitsj op 13 Maart werd gegrepen in een berggrot, welke bewaakt werd door een elftal van zijn manschappen (Beograd, (AP) 25.3).

NIEUWE SPAANSE NOTA.

Ingelichte personen zeiden, dat een nieuwe Spaanse nota, welke gisteren werd gezonden aan de Verenigde Staten en Spanje, Frankrijk ervan beschuldigt militaire voorbereidingen te treffen aan de grens, waardoor het de wereldvrede in gevaar zou brengen (Madrid, (AP) 25.3).

DE TERUGTREKKING UIT MANTSJOERIJE.

Het Russische leger-orgaan „Rode Ster" zeide dat de terugtrekking uit Mantsjoerije is bespoedigd door warmer weer. Het blad zeide, dat twee Chinese verzoeken om langer te blijven de Russische terugtrekking hadden uitgesteld. Toen werden de condities slecht als gevolg van de winter. Het blad zeide, dat de districten Moekden en Foentsjoen volkomen geëvacueerd zijn. Het beschuldigde de „Cinese reactionnairen ervan een „lastercampagne" te voeren tegen de Sovjet-Unie en daarmede de betrekkingen tussen China en U.S.S.R. te verstoren. „Het Chinese democratische publiek wendt zich evenwel met afkeer af omdat het, de vriendschap tussen de twee grote volken wenst te versterken" (Moskou, (AP) 23.3).

STAKING TEN EINDE.

De staking in de vleesinmaakfabrieken van Argentinië, welke op 1 Maart begon en de verschepingen naar Europa belette, is geëindigd. De vertegenwoordigers van de bond en de maatschappijen tekenden een overeenkomst in aanwezigheid van [President] Farrell. De arbeiders gaan Maandag [vandaag] aan het werk. De maatschappijen kwamen overeen de jaarlijkse bonus te betalen, voorts loonsverhogingen toe te staan en de werkuren in de vrieskamers van acht op zes uren per dag te brengen. Men neemt ook weer de 480 arbeiders in dienst, die het vorig jaar ontslagen werden. De overeenkomst is practisch een volledige overwinning voor de bond. De partijen kwamen overeen een gezamenlijk comité te vormen om een uniforme arbeidswet voor de inmaakfabrieken te ontwerpen. Onder de ondertekenaars behoorden drie Noordamerikaanse firma's — Swift, Armour en Wilson — en vier Britse — Smithfield, Anglo, Bovril en Liebig. De staking der havenarbeiders, welke bedoeld was als steun voor de vleesinmakers, is eveneens geëindigd (Buenos Aires, (AP) 23.3).

Franse grenswachters onderzoeken de papieren van reizigers die op het laatste ogenblik de Spaans-Franse grens oversteken bij Hendaye (Frankrijk) alvorens de grens gesloten wordt als protest tegen het Franco-regime.

ALEKHINE OVERLEDEN.

Alexander Alekhine, wereldkampioen schaken, is overleden in zijn hotelkamer te Estoril (Portugal) als gevolg van angina pectoris. Alekhine was 54 jaar oud. Hij werkte de laatste tijd aan zijn mémoires en speelde oefenwedstrijden met den Portugesen schaakkampioen Francisco Lupi. Alekhine trof voorbereidingen voor een bezoek aan Engeland, waar hij zou spelen tegen Michael Botvinnik, den Russischen schaakkampioen, die hem had uitgedaagd (Lissabon, (AP) 24.3).

VOORUITGANG.

Langzame maar zekere vooruitgang is gemaakt tijdens de derde voltallige zitting van de Nederlandse en Indonesische onhandelaars te Batavia. Het officiële communiqué zegt nog dat de quaestie van de geallieerde krijgsgevangenen en geïnterneerden in het binnenland besproken is en dat men besloot een onder-commissie te vormen om over de juridische aspecten van deze aangelegenheid een onderzoek in te stellen. Men neemt aan, dat deze onder-commissie een reeks bepalingen zal vaststellen en dat zij nog heden, Maandag, verslag uitbrengt. De vierde voltallige zitting heeft Dinsdag of Woensdag plaats (Aneta).

SCHERMUTSELINGEN.

Nederlands Indische troepen ter sterkte van een bataljon hebben Zondag Depok bezet op de weg van Batavia naar Buitenzorg. Er werd enige tegenstand ondervonden en één officier is gewond. Op verschillende plaatsen in Java hadden schermutselingen plaats tussen extremisten en geallieerden. Ook op Sumatra en Celebes hebben ongeregeldheden plaats gehad (Aneta).

BEZETTING VAN BANDOENG.

Soldaten van de Brits Indische 23e divisie stonden Maandag gereed om de Zuidelijke helft van Bandoeng te bezetten, nadat het ultimatum verstreken was. Men neemt aan, dat Sjahrir bevel heeft gegeven aan de Britse voorschriften te gehoorzamen, maar de Britten hebben toch alle voorzorgen genomen, omdat men niet weet of niet zekere extremisten deze bevelen in de wind zullen slaan.

Voor de vierde achtereenvolgende dag was het kalm in Bandoeng. Er is een tijdstip bepaald voor de Britse bezetting, maar dit is niet bekend gemaakt. In Britse militaire kringen verwacht men weinig tegenstand bij de bezetting van Bandoeng. Alle maatregelen zijn getroffen om de de Indonesiërs te beletten gijzelaars mede te nemen in de bergen (Aneta).

EERSTE LADING OLIE UIT BORNEO.

De eerste lading ruwe olie, die sedert vier jaar van Borneo naar Australië verscheept werd, is te Sydney aangekomen met het shelltankschip „Cliona". De Australische Regerings Voorlichtingsdienst berichtte naar aanleiding hiervan: „Deze olie komt uit een sterling-gebied en het is dus niet nodig met Amerikaanse dollars te betalen" (Aneta).

VERWACHT OPLOSSING BINNEN TWEE WEKEN.

De Heer J. Everts, Directeur van de Nederlandse Scheepvaart-missie, verklaarde na zijn terugkeer uit Nederlands Indië, dat hij er op vertrouwde, dat de algemene grondbeginselen voor een oplossing in de Javaanse moeilijkheden binnen twee weken zullen bereikt worden. Volgens hem zullen de huidige onderhandelingen leiden tot de vorming ener Federatie van alle volken, die in Nederlands Indië wonen (Aneta).

NEDERLANDS TIMOR.

Het Zuid-Oost Azië Commando heeft bekendgemaakt dat Nederlands Timor door de Australiërs is overgedragen en dat het nu onder het Zuid-Oost-Aziatische commando valt.

De Nederlandse troepen, die er reeds sedert de herfst zijn, zullen er garnizoen blijven houden; het is niet de bedoeling er Brits-Indische troepen heen te zenden.

Nederlands Timor valt onder de verantwoordelijkheid van de geallieerde autoriteiten in Nederlands Indië, (Aneta).

DE KATHOLIEKE JEUGDBEWEGING.

Het Hoogwaardig Episcopaat heeft eervol ontslag verleend aan het voorlopig bestuur van „De Katholieke Jeugdbeweging", de organisatie voor de mannelijke jeugd beneden de 17 jaar. Thans heeft het Hoogwaardig Episcopaat een definitief bestuur benoemd, waarvan de volgende personen deel uitmaken: H. F. M. Baron van Voorst tot Voorst, voorzitter en hoofdcommissaris: Mr. L. E. A. Minderop, penningmeester en de hoofdaalmoezenier A. J. C. Verhoeven.

het nieuws van vandaag

De spanning is gebroken. Hoewel het Russisch-Iraanse dispuut nog niet geheel is bijgelegd kan men zeggen dat de crisis voorbij is als gevolg van de bekendmaking uit Moskou, dat de Sovjet-strijdkrachten zich uit Iran zullen terugtrekken. Het is te begrijpen, dat vooral de staatslieden van de Verenigde Staten en Groot Britannië opgelucht zijn omdat de betrekkingen met de Sovjet-Unie de laatste tijd steeds meer verslechterden als gevolg van het optreden der Russen in Iran. Geheel tevreden is men echter niet, omdat in de bekendmaking de tijd van de terugtrekking gesteld is op vijf tot zes weken...... als zich geen onvoorziene gebeurtenissen voordoen.

Men hoopt echter in de Veiligheidsraad, welke heden te New York bijeen komt, het aan de Russen duidelijk te maken, dat zij hun strijdkrachten uit Iran moeten terugtrekken zonder verder oponthoud, al mochten zij er niet in slagen een „bevriende regering" in Teheran te vestigen.

Intussen hebben degenen, die voorspelden, dat de Russen wel zouden terugkrabbelen als zij zagen dat de Verenigde Staten en Groot Britannië een krachtig standpunt innamen, gelijk gekregen. Rusland wil wel voordelen trekken uit de huidige chaotische toestand, doch geen oorlog risqueren.

De rede van Churchill in Fulton, Missouri, maakte hun duidelijk, dat de verbolgenheid onder vele vooraanstaande Britten en Noordamerikanen groot was. Zij zagen dat zij ver genoeg gegaan waren en dat de atmospheer onbehagelijk werd. Vandaar ook de verklaring van Stalin, waarin hij steun aan de Organisatie der Verenigde Landen toezegde.

In diplomatieke kringen vraagt men zich af hoe de toestand in Azerbeidsjan, dat met Russische steun een semi-autonome staat werd, zich zal ontwikkelen. Zal Moskou toestaan, dat de „regering" van Azereidsjan wordt afgezet? Of hoopt men alsnog Teheran mee te kunnen krijgen?

Het kan zijn dat deze dingen ter sprake komen in de Veiligheidsraad, doch zeker is het niet. Ook is niet zeker of Frankrijk nog de quaestie van Franco-Spanje zal aanroeren. De Spaanse regering laat zich onderwijl niet onbetuigd. In een nieuwe nota aan Groot Britannië en de Verenigde Staten beschuldigde men Frankrijk ervan militaire voorbereidingen te treffen aan de Frans-Spaanse grens, waardoor de vrede in gevaar gebracht wordt. Doch Spanje zit niet in de Veiligheidsraad en men moet dez nota's dan ook meer zien als een tegenpropaganda van Franco.

De Rede van Churchill.

Uiteenlopende meningen in de Verenigde Staten.

Van onzen Correspondent in York.

De redevoering, die Winston Churchill in de Westminster School in Fulton (Missouri) gehouden heeft, heeft tot levendige debatten in de Verenigde Staten van Noord Amerika aanleiding gegeven, die daarom vooral van belang zijn, omdat deze gedachtenwisseling ons de gelegenheid gegeven heeft om de gedachte stromingen van het volk van de Verenigde Staten te peilen.

De grote meerderheid wil hier nu niet weten van een Angelsaksische alliantie tegen Rusland. **Men heeft nog steeds vertrouwen** in de toekomst. De hoop op overeenstemming met Rusland is ondanks alles niet opgegeven. Wel bleek, dat men in het algemeen de toestand ernstig inziet. Men wil het denkbeeld van „Eén wereld" niet opgeven, door zelf het initiatief te nemen om twee gescheiden werelden, die tegenover elkaar staan, in het leven te roepen. Een minderheid, die fel anti-Communistisch is, zegt: Communisme is de aartsvijand, die vernietigd moet worden. Ge verzaakt de belangen des lands indien ge daar niet elk offer, ook dat van eene alliantie met het Britse Gemenebest weet te brengen. Ook deze groep gevoelt niets voor een gemeenschappelijk burgerschap.

Constantine Brown schreef in de **Washington Star**, dat een volledig bondgenootschap tussen de Verenigde Staten en het Britse Gemenebest, in vredestijd wel een erg bittere pil is voor de Noord-Amerikaanse Staatslieden.

De rechtse **The Tribune** (Chicago, Illinois) merkt op, dat, indien de Britten een gemeenschappelijk burgerschap wensen, zij dat alleen op de Noordamerikaanse en niet op de Britse voorwaarden kunnen verkrijgen.

The Daily Mirror (New York, Hearst Pers) is een van de weinige bladen, die zich zonder meer voor Churchill uitspraken. Winnie heeft het gezegd" schreef het blad. Hij sprak uit „wat in de harten en de geest van zovele Noordamerikanen leeft".

De zeer rechts georiënteerde **Daily News** (New York) hield zich reeds meer op de vlakte. Doch wees er op, dat de Verenigde Staten zelf al bezig zijn Rusland te stoppen, nu het nog tijd is. De meeste bladen vinden het „een onverstandige en ondoelmatige politiek" om de tegenstelling te verscherpen „zolang als wij (de Verenigde Staten) nog bezig zijn om vrede te maken." (Walter Lippmann in de Republikeinse **New York Herald Tribune.**)

De **New York Times** schreef boven een artikel in vette letters: „Washington heeft de hoop niet opgegeven om in de Veiligheidsraad (van de Verenigde Volken met Rusland) tot overeenstemming te komen."

...**Herald Tribune** en **Times** vertegenwoordigen beiden, hetgeen men vroeger in Nederland vrije of oud liberalen genoemd heeft.

De **Herald Tribune** (New York) is van mening, dat het probleem niet door woorden kan worden opgelost, maar dat men de werkelijke geschilpunten op tafel moet brengen voor discussie. Men moet uit de sfeer van emoties komen in de sfeer van zaken doen.

Dorothy Thompson, een uiterst begaafde schrijfster, die voor Pearl Harbour een fel voorstandster voor het verlenen van steun aan de toenmalige geallieerde was, heeft sedert dien gedurende de oorlog dikwerf blijk gegeven, dat zij in haar hart **een zwakke plaats voor Duitsland heeft.**

Zij heeft in de New York Post, een democratisch orgaan, een artikel aan de rede gewijd. Zij acht de algemene strekking van de rede juist. De oplossing kan naar hare mening alleen gevonden worden door macht, hetzij in de hand van de Organisatie van de Verenigde Volken, hetzij in de hand van een of meer mogendheden. Groot Britannië en de Verenigde Staten tezamen hebben deze macht en zijn dus ook verantwoordelijk voor het gebruik, hetwelk zij van deze macht maken.

Indien zij mocht falen, dan is de ellende, die daaruit zal voortvloeien niet te overzien. Burgeroorlogen, inmengingen in de belangen van andere landen, zoals thans in Spanje en in China gebeuren zullen er het gevolg van zijn. Zij voorziet dan de verwezenlijking van de voorspelling van Spengler: Het avondland zal ondergaan.

De Radio uitzending van het weekblad „Newsweek" wees er op, dat men wel gehoord had van de klachten tegen Rusland maar dat ook vele vragen ten aanzien van de Noordamerikaanse politieke gedragslijn eveneens onbeantwoord gebleven zijn, en dat Rusland ook zeer wel zijne klachten kan hebben.

Vele stemmen werden vernomen, dat de verdeling van de wereld in twee groepen in het licht van vroegere ervaringen uiteindelijk tot oorlog moet leiden. In deze zin schreef **The Register** (Demoines, hoofdstad van Iowa).

De **New York Times** verklaarde nog een duidelijk in een dezer dagen verschenen hoofdartikel, dat het een dwaasheid is om aan de oorlog te denken. Het blad schreef: „In zoverre wij kunnen zien is er geen reden om aan te nemen, waarom het Communistische systeem en de niet Communistische systemen, niet in vrede naast elkaar zouden kunnen leven". Het blad is er voor een boodschap van goede wil aan het Russische volk te doen geworden. De gemiddelde Noordamerikaan heeft geen gevoel van vijandelijkheid jegens het volk van Rusland. Het behoeft geen betoog, dat zij, die aan de linkerzijde staan, tegen de voorstellen van Churchill zijn. De minister van Handel de voormalige Vice-President van de Verenigde Staten, de Heer Henry Wallace, en een aantal De-

mocratische senatoren hebben zich er wel fel tegen uitgesproken. Wallace noemde de rede „chocking".

De **P.M.** (New York, links) is van mening, dat de voorstellen van Churchill, feitelijk een rechtvaardiging opleveren voor een politiek van expansie aan de zijde van Rusland en dat zij Rusland er toe kan brengen om een reeks van tegen allianties aan te gaan.

The Post Dispatch van St. Louis schreef, dat zij zich afvroeg, of de rede de inderdaad ernstige situatie niet nog gevaarlijker gemaakt had".

De onder Marshal Field staande **„The Sun"** in Chicago (Illinois) schreef: „Het volgen van het vaandel, hetwelk gedragen wordt door dezen grote**n maar** verbinden aristocraat, **komt** practisch neer op het leiden van de wereld in de meest verschrikkelijke oorlog".

De **Chronicle** van San Francisco (California) verklaart, dat zij niet wil toegeven, dat de vrede alleen bewaard kan worden door het herstel van het oude evenwicht der machten. Het blad is van mening, dat niet alleen de pogingen van twee grote mogendheden, maar die van alle grote mogendheden nodig zijn om de ramp te voorkomen.

De P.M. wijst er voorts op, dat de rede er ook niet toe bij zal dragen om de Noordamerikaanse isolationisten tot grotere activiteit in het buitenland te bewegen. Deze willen noch van bemoeienis met het Britse Gemenebest, noch met Rusland weten. Deze wilden voorheen, en willen in de toekomst het buitenland aan zich zelf overlaten. Enkele stemmen in de meer behoudende Pers wijzen erop, dat men de bezwaren tegen de voorstellen van Churchill op zij zal moeten zetten, indien onverhoopt zoude moge blijken, dat er nu inderdaad met Rusland helemaal geen land te bezeilen valt.

Enkele andere opmerkingen van principiële aard mogen ook nog vermeld worden. Een alliantie gelijk voorgesteld, behoort niet te worden aangegaan alleen en uitsluitend op grond van een negatief doel: het afweren van het Russische gevaar, daarvoor moeten ook constructieve argumenten aangevoerd worden. Er moet ook een positief doel zijn. Dorothey Thompson formuleerde dit als volgt: Vrede en gerechtigheid, veiligheid en de hoop op een verdere ontwikkeling in de richting van de sociale gerechtigheid.

The News (Detroit, Michigan) meent, dat de oorzaak gelegen is in vrees. Rusland is bang voor ons. Wij zijn bang voor Rusland. Dat is verkeerd en niet gemotiveerd. Men moet de oorzaken van de vrees wegnemen, men mag ze onder geen voorwaarde stimuleren.

* * *

De Koloniale gebieden.

In verband met de rede is ook het koloniale probleem wederom op het tapijt gekomen. Hier kwam zeer duidelijk en zeker niet alleen in de pers van de linkerzijde de wens tot uitdrukking om zich van de Engelse koloniale politiek afzijdig te houden. Men wilde de macht van de Verenigde Staten niet doen gebruiken als een reserve voor de Britse macht in de Engelse kolonies.

Walter Lippmann weidde hieraan in de Republikeinse **New York Herald Tribune** een uitvoerige beschouwing.

Hij wees erop, dat Churchill de alliantie niet alleen vraagt voor Australië, Nieuw Zeeland, Zuid Afrika en Ierland, maar ook voor Engeland en deszelfs koloniale gebieden.

Hij wil de Verenigde Staten van Malta tot Hongkong niet achter Engeland zien staan. Hier hebben de Verenigde Staten een eigen standpunt in te nemen. Het Britse koloniale belang en het Noordamerikaanse belang zijn niet identiek.

Hij wijst erop, dat de band tussen de volken van het Westen en Azië in het algemeen zwak is en dat er niets gedaan mag worden om deze band nog meer te verzwakken. Klaarblijkelijk gaat Lippman ervan uit, dat de Verenigde Staten op dit gebied een belangrijke taak te vervullen hebben. De kansen daarop wil hij niet verkleinen door een alliantie met het Britse Gemenebest aan te gaan. Hij schreef: „Juist omdat de Verenigde Staten geen fascistische en geen koloniale macht zijn, mag het verwachten, dat zij haar invloed zal kunnen gebruiken om de Aziatische volken in goede betrekking te houden met de Westerse wereld".

De rechtse **The Tribune** (Chicago, Illinois) zeide het korter: „De Britten moeten hun Rijk bevrijden van het kastenstelsel thuis en van de slavernij buiten".

De Senator Pepper (**Demokraat**) zeide voor de Radio (W. J. Z.) dat de Verenigde Staten er niet waren om het Britse koloniale Rijk te verdedigen. De hierboven vermelde uitlatingen, lopen er bij alle schakeringen toch op uit, dat de bevolking van de Verenigde Staten zelfs van een verlicht koloniaal bewind niets wil weten.

Men is hier van mening, dat er andere vormen van samenwerking tussen het Oosten en het Westen gevonden moeten worden, dan die van de eenzijdige Westerse overheersing over volken van het Oosten.

In de tweede plaats blijkt er duidelijk, dat de Verenigde Staten een welhaast onbeperkt geloof en vertrouwen hebben in de redelijkheid van de mensheid.

Men wil het doel bereiken door anderen te overtuigen: door de kracht van argumenten. Men gelooft niet aan de aanwending van brutale macht en geweld om bevredigende en duurzame politieke doeleinden te bereiken. Het volk van de Verenigde Staten geeft daardoor blijk anti-fascistisch en waarlijk democratisch te zijn.

Britse echtgenoten van Noord-amerikaanse soldaten vertrekken met haar kinderen naar de Verenigde Staten uit Southampton aan boord van het ss. „Argentina".

CURAÇAO

LUITENANT TER ZEE TEN BOESTERT OVERLEDEN.

Hedenmorgen vernamen wij het droevige nieuws van het overlijden van den op Curaçao zo goed bekenden Luitenant ter Zee Abraham Gerard ten Boestert, die van Mei tot October vorig jaar commandant van de marine-basis Parera is geweest. In October 1945 werd Luitenant ter Zee Ten Boestert overgeplaatst naar Indië, waar ook zijn echtgenote in krijgsgevangenschap vertoefde. Volgens de hier ontvangen berichten is Luitenant ter Zee ten Boestert op 24 Februari te Batavia overleden. Of hij een natuurlijke dood gestorven is dan wel als gevolg van krijgsactiviteiten, is hier nog niet bekend. Ook weet men niet of hij na aankomst in de Oost nog gelegenheid heeft gehad zijn vrouw weer te zien.

De overledene is pas 35 jaar en wie hem gekend hebben weten hoe warm zijn hart voor vorstin en vaderland klopte. Hoe hij, op Curaçao reeds, gehunkerd heeft om zelf mede te vechten ter bevrijding van Indië. Zijn wens is in vervulling gegaan en hij heeft het met zijn bloed bekocht. Hij ruste in vrede.

OUD-A.M.C. OP CURAÇAO.

Zaterdag 23 Maart arriveerde per Skymaster uit Nederland Schout-bij-Nacht en Mevrouw Van Asbeck. Namens den Gouverneur waren ter ontvangst aanwezig de Algemeen Militair Commandant Overste Henri J. Suermondt, vergezeld door Mevrouw Suermondt; verder werd de familie Van Asbeck door vele vrienden en bekenden verwelkomd.

Tijdens zijn verblijf in Curaçao zal Schout-bij-Nacht Van Asbeck mari.ieme aangelegenheden in beschouwing nemen.

RABBIJN EMMANUEL.

Dr. I. Emmanuel, sedert ruim vier jaren bibliothecaris van de Gouvernemtsbibliotheek alhier, zal dezer dagen van Curaçao vertrekken naar Panamá, waar hij benoemd is tot Rabbijn van de gemeente der Sephardische Joden. Dr. Emmanuel is in 1936 als rabbijn van Mikvé Israël naar Curaçao gekomen. Na ruim drie jaren als zodanig te hebben gefungeerd, diende Dr. Emmanuel nog vier en een half jaar als bibliothecaris. Dr. Emmanuel verwierf in zijn tien Curaçaose jaren een grote kennis van en liefde tot ons eiland. Enkele publicaties van zijn hand verschenen in de loop der jaren, o.a. in Lux. Zijn grote werk over het Joodse kerkhof kon helaas tot nu toe niet verschijnen.

DE BEGRAFENIS VAN MORRIS CARDOZE.

Onder grote belangstelling is Zaterdagmiddag het stoffelijk overschot van den heer Morris Cardoze ten grave gedragen. Vooral van de Curaçaose Jodenheid trokken velen in de stoet mede naar de Israëlietische begraafplaats op de berg Altena. Ook anderen uit de Curaçaose samenleving, in het bijzonder de handel, waarin de overledene zulk een vooraanstaande plaats bekleedde, waren tegenwoordig. Rabbijn Isaac Jessurun Cardoze ging voor in gebed op de begraafplaats.

NIEUWE LEDEN VAN DE PARTIJRAAD.

In de Partijraad van de Curaçaose Katholieke Partij werden twee nieuwe leden gekozen en wel de Heren. I.A.A. Kramers en **F. de Lannoy.**

WAAR DE WIJNDRUIF BLOEIT.

Nijver Curaçao zal het niet gedacht hebben, dat het landhoofd waar eertijds de vermaarde schipbrug over draaide, aan de Otrabandakant, eens de levenssappen zou opbrengen voor enkele heerlijke wijndruiven. Maar ze staan er. Uit de stenen steken ze haar bladerkroontjes omhoog. Het schouwspel is natuurlijk niet zo dat men hiervoor de schipbrug maar in de Versalibaai zou willen laten, maar vermeld dient het toch te worden.

Zoals men heeft kunnen zien wordt er nog steeds met man en macht gewerkt. Men is thans doende de toestellen, waar de brug om draait, te herstellen. Het zou ons in dit tempo niet verbazen als de brug nog vóór eind April op zijn oude plaats terug is.

De gezonken pontons zijn inmiddels al opgevist. Dat was een aardig gezicht. De Cabo de Hornos heeft overal de neuzen, ettelijke meters hout en balken, fijnaal afgeschoren. De pontons zijn boven gekomen, maar de neuzen zijn in de diepte van de St. Annabaai, ± 25 m., terecht gekomen. De afgang van de oever af is te snel om iets tegen te houden.

Het gevaarte dat men thans bij de politiepost aan de gang ziet is een heimachine, die bezig is een dukdalf in de grond te heien. Daar moet de brug aan gemeerd worden. De vorige werd vernield.

De St. Annabaai is bij de ingang ongeveer 20 m. diep, hetgeen blijkt aflopen tot ongeveer 26 m. bij de uitgang van het Waaigat, waarna de diepte iets oploopt tot 24 m. bij de uitgang in het Schottegat. Daar de oever zeer snel afloopt zijn de werkzaamheden niet gemakkelijk.

NAAR NEDERLAND.

De passagierslijst van het KLM-vliegtuig, vertrokken 25 Maart van Curaçao naar Amsterdam.

Joan B. Brepols, Alida J. Brepols—v.d. Weyden, Louise J. Brepols, Jean M. Brepols, Willem H. Brepols, Johannes Best, Johannes J. C. de Kraker, Lieselotte M. C. de Kraker—Schmalfeld, Rosemarie de Kraker, Jan K. de Kraker, Cornelia Gerling—v.d. Pol, Margreta A. Gerling, Elisabeth Kuipers-Spanjer, Frank R. Kuipers Maria S. van Koten—Lansink, Jan W. van Koten, Frederik R. van Koten, Jacob Boon, Lucie M. Boon—Tempelman, Van der Plas, Familie v.d. Kemp, vier personen.

DE LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

21 Maart: Dr. J. de J. Arends, W. W. Alexander, Bienvenido L. Rodriguez, Mercedes Berroeal, Herman J. Martin, Marinus Fokkers, William T. Raine.

22 Maart: Nidia van Meeteren, Kapt. Th. A. J. van Erp' Harry A. Irving, Veronica Arrindell, America Romano Penha, Zalman en Isabel Aron Josub; R. Geiger.

Aruba — Curaçao.

21 Maart: Dr. J. de J. Arends, David J. Cardoze, Mathew Everen, Carlos L. Julião, Lashley E. Smith, Francisco en Bartholomeo Werleman; William Raime, Marinus Fockers, Elbe E. Ortega, A. H. v.d. Werf, Cornelis Hart, Braulie Booi, Johan C., Ellen, Erwana Ph., Jan O., Baby Virginia E. en C. Martis; Bay Violet en Alcira Weiman; Isaac J. Cardozo.

Curaçao — Bonaire.

21 Maart: A. v.d. Werf, Madeline van Eyck, Eduardo Jourdaix, Pablo A. Keller, Agnes, Jan en Antonio Martis.

Curaçao — La Guayra.

21 Maart: Joseph J. A. Ellis, Manuel Gomez Duarte, Quintico Ascentao.

Curaçao — Maracaibo.

21 Maart: Quintina Fuenmayor, Yolanda de en Yolanda Ferrer; Olga Timmer.

Miami — Curaçao.

21 Maart: J. C. van de Carr.

Trinidad — Curaçao.

21 Maart: Philomen Connor.

Op doorreis naar Aruba: Joubert Campbell, Gladys Grant, Joseph da Silva.

Op doorreis naar Miami: Gra- Vierra, Dr. Arleigh en Rosita Scott; Reginald en Lorna Brooks, Ernest Mac Donald.

POLITIEBERICHTEN.

Vlak voor een auto overgestoken.

Op terrein der CPIM vond een verkeersongeval plaats waarbij een manspersoon ernstig werd gewond. Deze man zou vlak voor een auto de weg zijn overgestoken.

Te royale bocht.

Op de Berg Altena vond een aanrijding plaats tussen een militaire vrachtwagen en een personenauto, waardoor beide auto's werden beschadigd. De militaire vrachtwagen kwam bij het uitrijden van een zijweg, op het voor dien bestuurder linkerweggedeelte terecht en kwam hierdoor in aanrijding met de over dat weggedeelte rijdende personenauto.

Bij het kruisen van de weg.

Vond een aanrijding plaats op de Schottegatweg, ter hoogte van Rio Canario tussen een autobus en een motorrijwiel, waardoor alleen het motorrijwiel werd beschadigd. Bij het kruisen van de weg, lette de bestuurder van het motorrijwiel niet voldoende op het andere verkeer.

Slippen.

Op de Schottegatweg te Marchena vond een aanrijding plaats tussen een personenauto en een Noordamerikaanse legervrachtwagen, waardoor alleen de personenauto werd beschadigd. Oorzaak: Slippen, tengevolge van het natte wegdek.

Geen voorrang.

Eveneens vond op het Brionplein een aanrijding plaats tussen een autobus en een personenauto, waardoor de autobus werd beschadigd. De bestuurder van de personenauto verleende geen voorrang aan de autobus.

Niet tijdig tot stilstand.

Op de Berg Altena vond een aanrijding plaats tussen twee personenauto's, waarbij beide auto's werden beschadigd. Beide auto's reden in een file. De voorrijdende auto moest stoppen, de daar achter rijdende bestuurder zag dit wel, doch kon zijn auto niet tijdig tot stilstand brengen.

Een dame deed aangifte.

Deed een dame aangifte dat haar auto, geparkeerd op de parkeerplaats voor het Sanatorium, zou zijn aangereden. Door de aanrijding werd de radiateur van haar auto achteruit gedrukt, waardoor deze bij het starten van de motor werd beschadigd.

Niet opgelet.

In de Bredestraat vond een verkeersongeval plaats tussen een autobus en een pick-up, waardoor de autobus schade bekwam. De bestuurder van de pick-up reed op, terwijl de achterop komende autobus dit motorrijtuig zou gaan passeren.

Een gescheurde broek.

Werd een manspersoon, terwijl hij op het trottoir liep, aangereden door een auto. De voetganger bekwam verschillende schaafwonden en een gescheurde broek. De linkerdeur van de auto ging open. Toen de bestuurder al rijdende deze deur wilde sluiten, reed hij het trottoir op met bovenstaand gevolg.

De sterke drank.

In de Bredestraat werd een manspersoon aangereden door een autobus en bekwam daardoor verschillende schaafwonden. De man, die onder invloed van sterke drank verkeerde, zou op de rand met het trottoir hebben gelopen met een fles in zijn hand. Doordat hij met zijn armen zwaaide, sloeg hij met de fles tegen de rechteracterzijde van de autobus, waarbij hij op de grond viel.

...isse Nieuws

MUTATIES BIJ DE GEESTELIJKHEID.

...aar wij vernemen zal Pater ...aël Meussen O.P. Vrijdag ...staande met de „Amstelkerk" ...vacantie naar Nederland ...rekken. Hij wordt vervangen ...r Pater Bernardus Jansen ..., die dus kapelaan wordt in ...arochie van Sta. Rosa en be... wordt met het rectoraat over ...erpenheuvel en Brakkeput. ...stoor Gabriel Murk O.P. van ...stpunt vertrekt binnenkort ...eens voor vacantie naar Ne...land en zal dan worden ver...gen door Pater Cornelius ...ijnsbroek O.P.

...ovenwinden

DROOGTE.

...e aanhoudende droogte vormt ...voornaamste onderwerp van ...gesprekken op St. Maarten. ...is weinig melk en weinig bo... verkrijgbaar. Er is veel vee, ...gezien de uitvoer naar Gua...loupe en Martinique sinds de ...valuatie van de franc heel ...eilijk is geworden.

...UIS VAN W. R. PLANTZ AFGEBRAND.

Op Woensdagmiddag 12.15 ...r werd Philipsburg opgeschrikt ...or het luiden der brandklok...n. Een gebouw op het land...ed Bethlehem, sinds kort beho...nd aan den heer W. R. Plantz, ...ng in vlammen op. Het was een ...enen gebouw met een houten ...ak; het huis verkeerde in een ...eer verwaarloosde toestand. De ...randweer reed onmiddellijk uit, ...aar aan blussen viel niet te den...n. Geen water voorradig! Men ...eschermde de omliggende ge...ouwen en het oude landhuis. De ...chade is betrekkelijk gering.

Het landgoed ligt in het zg. Nederlandse kwartier, Dutch Quarter; op de grens van het Franse kwartier: French Quarter.

TOERISTENVERKEER GROEIEND.

Verleden Zondag kwamen ...oeristen van Puerto Rico, St. Thomas en St. Croix naar St. Maarten. Er worden er nog meer verwacht.

BEZOEKERS.

Rechter Mr. Piet van der Bie...zen en Practizijn De Haseth zijn verleden week te Phlipsburg aan...gekomen. Ook de Curaçaose af...gevaardigden van de Caraïbische Conferentie op St. Thomas waren voor enige uren op St. Maarten.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

In verband met een dreigende boterschaarste, zag ik onderstaande gaarne in Uw blad opgenomen.

Het gebeurde jl. Zaterdag, dat ik enkele inkopen ging doen in een kruidenierswinkel aan de De Ruyterkade. Nadat ik enkele artikelen had gekocht vroeg ik de winkeljuffrouw of zij „Swift" boter verkocht. Ik kreeg hierop ten antwoord: „Jawel meneer maar dan moet U er iets anders bijkopen. Op mijn vraag wat ik er dan bij moest kopen, kreeg ik ten antwoord: „Als U een klein blikje boter koopt, moet U er een pot jam bij nemen en als U een groot blik boter koopt is U verplicht drie potten jam er bij te nemen". Nadat ik de bewuste winkeljuffrouw had gevraagd wat dat voor onzin was, deelde zij mij mede, dat de boter zo ingekocht was en dat zij het ook zo weer moesten verkopen. Een en ander zou volgens de winkeljuffrouw geschieden met toestemming en medeweten van de Sociale en Economische zaken.

Mijnheer de redacteur, wanneer de winkeliers op een dergelijke manier trachten hun waren te verkopen waar is dan het einde. Vandaag verplicht men ons bij een blik koter, jam te kopen, morgen bij een zak suiker een pot pindakaas. Waar blijven wij als het zo doorgaat. Zouden dergelijke practijken die reeds in verschillende winkels wordt toegepast, geen einde gemaakt kunnen worden. Laten de winkeliers hun waren op een normale manier verkopen en niet op een wijze als boven omschreven.

F.

Naschrift: Economische Zaken kan hier niets tegen doen, omdat er geen enkel wetsartikel op bestaat. Moreel zuiver is het niet, maar van winkeliersstandpunt is het — zonder dat het goed te praten is — te begrijpen: hoe raakt men anders van de door oorlogsnoodzaak ingekochte onbekende merken jam af, nu de bekende merken weer te krijgen zijn? Bestond er een vaag idee van service dan zou men altijd nog wel weer wat anders vinden — bijvoorbeeld de jam als premie geven bij aankoop boven een bepaald bedrag — , maar zo ver zijn we helaas nog niet. — Redactie.

De Britse echtgenoten van Noordamerikaanse soldaten gaan te Tidworth (Engeland) met haar kinderen in bussen, die haar naar de haven moeten voeren alvorens scheep te gaan naar de Verenigde Staten.

SPORT

KATHOLIEKE SPORT CENTRALE

Sithoc — Jong Suriname 2—0; De Ster — Dosko 2—1; Adelaars — D.B.O. niet doorgegaan.

C. V. B. Vitesse — Transvaal 4—0

SPORTWEEK TE HAARLEM.

Het uitvoerend comité voor de organisatie van de Haarlemse Sportweek heeft op een conferentie met vertegenwoordigers van de sportorganisaties besloten zich accoord te verklaren met de organisatie van grote sportevenementen, die zullen worden gehouden tijdens de Sportweek, van 4 tot en met 10 Juli, ter gelegenheid van het 700-jarig bestaan der stad en ook bij de uitvoering van het plan tot uitwisseling van sportbeoefenaars met de Engelse stad Derby.

Dit jaar zal voor het eerst de katholieke sportbeweging aan de Sportweek deelnemen.

VOETBAL-KAMPIOEN MIDDEN-AMERIKA.

Costa Rica kampioen.

Van De Jonghs Sporthuis ter plaatse ontvingen wij het volgende over de voetbalwedstrijden om het kampioenschap van Midden-Amerika, die te San José gehouden werden. Uit dit tournooi trad Costa Rica te voorschijn als kampioen.

Costa Rica — Nicaragua 7—1.
Costa Rica — Panama 7—0.
Costa Rica — Honduras 5—1.
Costa Rica — Salvador 4—0.
Costa Rica — Guatemala 1—4.

Gewonnen werden dus vier wedstrijden en een wedstrijd verloren. Costa Rica haalde aldus acht punten.

Guatemala — Nicaragua 7—0.
Guatemala — Panama 3—3.
Guatemala — Honduras 3—5.
Guatemala — Salvador 3—1.
Guatemala — Costa Rica 4—1.

Gewonnen werden dus drie wedstrijden, gelijk gespeeld een en verloren een. Guatemala haalde zeven punten.

El Salvador — Nicaragua 7—2
El Salvador — Panama 4—1.
El Salvador — Honduras 3—1
El Salvador—Guatemala 1—3.
El Salvador—Costa Rica 0—4.

Drie wedstrijden werden derhalve gewonnen en twee verloren. El Salvador haalde zes punten.

Honduras — Nicaragua 10—0
Honduras — Panama 0—1
Honduras — Salvador 1—3
Honduras — Guatemala 5—3
Honduras — Costa Rica 1—5

Aldus werden twee wedstrijden gewonnen en drie verloren. Honduras haalde vier punten.

Panama — Nicaragua 0—2
Panama — Honduras 1—0
Panama — Salvador 1—4
Panama — Guatemala 3—3
Panama — Costa Rica 0—7

Gewonnen werd een wedstrijd door Panama, gelijk gespeeld en een verloren drie. Het behaalde aantal punten was drie.

Nicaragua — Panama 2—0
Nicaragua — Honduras 0—10
Nicaragua — Salvador 2—7
Nicaragua — Guatemala 0—7
Nicaragua — Costa Rica 1—7

Een wedstrijd werd gewonnen en vier verloren. Nicaragua haalde slechts twee punten.

Hier volgt tot slot nog het aantal doelpunten van elk land:

Costa Rica	24
Guatemala	20
Honduras	17
El Salvador	15
Panama	5
Nicaragua	5

SURINAME

TOENEMING BAUXIETUITVOER.

De Directeur van de Surinaamse Bauxietmaatschappij maakte bekend, dat er een toeneming van de bauxietuitvoer zal plaats hebben. Gedurende April, Mei en Juni zal deze 30% bedragen en gedurende Juli 50% boven de maandelijkse verschepingen van thans. Dit zal over 1946 in totaal 100.000 ton meer zijn dan de verschepingen tot nu toe deden vermoeden.

OEFENINGEN IN SURINAME BEGINNEN.

In „Suriname" lezen wij, dat Suriname 16 spelers, een leider en een scheidsrechter zal zenden om deel te nemen aan het voetbaltournooi dat over enkele maanden op Curaçao gehouden zal worden. De oefeningen van de spelers die in aanmerking komen voor uitzending, zijn begonnen. De Surinamers rekenen zes weken op Curaçao te zullen blijven.

NIEUWS VAN OVERAL

WAT CHURCHILL IN 1942 ONTHULDE.

Thans is de text medegedeeld van en door Churchill in April 1942 tijdens een geheime zitting van het Britse Lagerhuis uitgesproken rede.

Churchill gaf in deze rede een opsomming van de rampzalige verliezen der Britse marine en vertelde, hoe te Singapore zich 100.000 man aan de Japanezen hadden moeten overgeven. Hij gaf toe, dat de activiteit van duikboten enorme scheepsverliezen had veroorzaakt. In een sombere zin beeldde hij de toestand na de val van Singapore als volgt uit:

„Wij hebben niet alleen het vooruitdringen van den nieuwen vijand niet kunnen tegenhouden, doch hebben in ernstige mate de met zorg voorbereide operaties tegen den ouden vijand moeten inkrimpen".

Hij verklaarde, dat op dat moment van San Francisco tot Aden of Kaapstad geen oppervlakte vloot beschikbaar was, die in staat zou zijn een algemeen gevecht met de Japanse vloot aan te gaan.

Churchill verklaarde verder o.a. dat de verliezen aan tankschepen grote zorgen baarden. Van het Burmafront kon voorlopig geen goed nieuws verwacht worden, hoogstens kon men hopen, dat de terugtocht daar zo langzaam mogelijk zou gaan, en aan andere factoren tijd zou geven in het geding te komen......

Het enige hoopgevende, waarover Churchill kon spreken, was een brief van wijlen president Roosevelt, wien hij in December 1941 de eerste voorstellen betreffende een Brits-Amerikaanse invasie in Europa had voorgelegd, en in welke brief Roosevelt zijn vertrouwen in het welslagen van deze onderneming uitdrukte.

BRITSE TRANSATLANTISCHE VLIEGDIENSTEN.

Lord Knollys, voorzitter van de British Overseas Airways Corporation heeft verklaard, dat de Boac van plan is vier Transatlantische vluchten per dag te organiseren tegen een bedrag van nog geen honderd pond per vlucht.

Voorts, zo zeide hij, zullen in de toekomst zes hoofdverkeersvluchten worden ingesteld, te weten:

1. van het Verenigd Koninkrijk naar Brits-Indië, Australië en Noord-Zeland;
2. van het Verenigd Koninkrijk naar Brits-Indië via Midden-Oosten;
3. van het Verenigd Koninkrijk naar Oost- en Zuid-Afrika;
4. dubbele Noord-atlantische vlucht naar Canada en de Verenigde Staten;
5. van het Verenigd Koninkrijk naar West-Afrika, direct over de Sahara;
6. van het Verenigd Koninkrijk naar Tokio via Wenen, Brits-Indië, Indo-China, Hongkong en Sjanghai.

WIENS KOLONIE WORDT DE MAAN?

Het geslaagde radarcontact met de maan spreekt bijna even sterk tot de verbeelding der Amerikanen als het eerste bericht over de atoombom. Alle soorten denkbeelden vormen het onderwerp van bespreking in pers, radio en onder het publiek. Zo wil men de maan in kaart brengen om haar geheimen te onthullen. Men ziet in de toekomst de mogelijkheid van „raketuitstapjes" naar de maan, doch de pers meent hier reeds tegen te moeten waarschuwen, aangezien het leven op dit hemellichaam voor aardbewoners vermoedelijk uiterst oncomfortabel is. Zelfs wordt reeds gewaarschuwd tegen „maan-imperialisme". Zo schrijft de „Washington Post": „Men schijnt het vanzelfsprekend te vinden, omdat wij het eerste contact hebben gelegd, dat de maan reeds een soort koloniale bezitting van de Verenigde Staten is, en dat wij onze bijplaneet reeds zo goed als geannexeerd hebben."

Australische geleerden, die gebruik hebben gemaakt van radarinstallaties, hebben berekend, dat de temperaturen in de zon variëren van 1 millioen tot 13 millioen graden. De temperatuur van de zon was vroeger door optische methoden op 6000 graden berekend.

BLOEMEN DUURDER DAN GOUD.

Er zijn zo van die gelegenheden, waarop men toch iets moet geven. Die gevallen kent men als verliefd, als verloofd en als getrouwd man. Laten wij het eerlijk toegeven. Alleen is het soms moeilijk om te bepalen wat men geeft.

En een middel, waartoe iedereen wel eens zijn toevlucht genomen heeft, als elke originele gedachte op een gegeven moment achterwege bleef was dan: bloemen.

Zo ook een Londense jongeman Chrysanten in het West-End. Niet geprijsd, maar wat is makkelijker dan bloemen kopen? Voor de goede orde vroeg hij. Zij kwamen per bouquet van twaalf stuks — op 140 gulden. Maar de jongeman was bescheiden. Anjers was ook goed — 5 gulden per stuk. Anemonen 10 gulden per bosje maar hoeveel zou hij nodig hebben om het minimum aan indruk te maken?

Mogen wij den verslaggever van de „Daily Express" geloven, dan is hij een deur verder gegaan dan die van de bloemenwinkel. Bij een goudsmid kocht hij een gouden armband. Die kostte hem 100 gulden. Hij zette de Britse tegenwaarde van de 40 gulden, die hij overhield, op de bank.

CHINEZEN MOGEN SPOORWEGEN GEBRUIKEN

Chinese persberichten zeiden, dat de Russen, voor het eerst hebben toegestaan dat de Chinese regeringstroepen gebruik maken van de spoorwegen om hun gezag in Mantsjoerije uit te breiden. Ook meldde men de volgende ontwikkelingen: 1) de nationale strijdkrachten trekken Oostwaarts en Noordwaarts uit Moekden naar het kolenmijnencentrum Foesjoen en het spoorwegknooppunt Szepingkai, dat door de Chinese communisten bezet is. 2) Verschillende treinen van 25 tot 33 wagons vol voorraden — grotendeels voedsel — verlaten Harbin dagelijks op weg naar Russisch gebied. 3) Generaal Andrei Kovtoun Sankevitsj, vroeger bevelhebber van het Sovjet-garnizoen te Moekden, is overgeplaatst naar Harbin

„STABILITAS IN LOCO".

Toen Dom Paolo Pereira Pantaleao O.S.B. dezer dagen in de O.L.V. basiliek te Ottawa de H. Mis las gaf hem dit de ongewone onderscheiding van gecelebreerd te hebben in alle hoofdsteden van Noord-, Middel- en Zuid-Amerika. De Benedictijn is bovendien al meer dan twee jaren de vijf werelddelen aan het afreizen op een archaeologische en sociologische studiereis. Hij is leraar aan een college van de Benedictijnen te Rio de Janeiro

Een brand in de winkelwijk te Muskegon, Michigan, veroorzaakte een verlies van anderhalf millioen dollar. Acht winkels werden volkomen verwoest in de brand.

Oorzaken van de Nederlaag

Generaal Reynders over de Meidagen 1940.

Zes jaar geleden, op 5 Februari 1940, werd het verrassend bericht gepubliceerd, dat de opperbevelhebber van Land- en Zeemacht, Generaal I. H. Reynders, zijn commando had neergelegd. De motivering van dit heengaan, ,,verschil van inzicht met de regering t.a.v. vraagstukken van technisch-militaire aard", was zeer vaag, en alleen de precaire toestand van 's lands veiligheid hield de opwinding over dit bericht binnenskamers, met het nadeel van allerlei tierige geruchten.

De oud-opperbevelhebber heeft nu zijnerzijds in een brochure *) ontsluierd, wat aan die wisseling in het opperbevel destijds is voorafgegaan.

De voornaamste oorzaak van het ontslag van Generaal Reynders blijkt volgens zijn mededelingen te liggen in een verschil van opvatting met de Regering t.a.v. de concentratie-opstelling van de Landmacht. Van zijn benoeming tot Chef van de Generale Staf in 1934 af had Generaal Reynders een plan opgesteld dat in grote lijnen neerkwam op een eerste, lichte weerstand in de IJssel-Maaslinie, vervolgens sterkere weerstand in de Grebbelinie en de daarop aansluitende Peel-Raamstelling gedurende ongeveer een week en tenslotte hardnekkige verdediging van de Vesting Holland. De Minister van Defensie, Dijxhoorn, als oud-staf-officier, een vroegere ondergeschikte van den Generaal, meende dat het aantal troepen en hun uitrusting hiertoe niet voldoende waren en stelde zijnerzijds plannen op, die wisselden tussen onmiddellijke concentratie op de Vesting Holland en hardnekkige verdediging van de Grebbelijn, beide echter met verwaarlozing van de Peel-Raamstelling. Dit betekende practisch een vrijgeven van de doortocht door Brabant, met ernstige gevaren voor het zwakke Zuidfront van de voorgestelde stelling en voor onze eventuele Zuidelijke geallieerden, wier Noordelijke vleugel in de lucht zou komen te hangen. De opperbevelhebber kon zich hiermede niet verenigen en ging heen, daar de Regering Minister Dijxhoorn niet wilde laten vallen.

Dit conflict was overigens niet het enige punt van wrijving tussen Regering en Opperbevelhebber geweest. Generaal Reynders betoogt dat reeds bij de mobilisatie in Augustus 1939 de Regering hem de beloofde macht onthield, die de afkondiging van de Staat van Beleg hem had moeten geven, zodat hij o.m. geen afdoende maatregelen kon treffen tegen spionnage. Verder was er onenigheid over maatregelen, die hij wilde tegen z.i. gezagsondermijnende invloeden op het leger in het bizonder tegen de zg. ,,mobilisatieclubs".

In het algemeen meende de Opperbevelhebber, dat de Regering aan 's lands defensie niet die aandacht besteedde, die zij dringend nodig had; hij verklaart zelfs de indruk gekregen te hebben, dat de Regering aan onze verdediging slechts en symbolisch karakter wilde geven. Hij zegt het niet met zoveel woorden, maar kennelijk wantrouwde de generaal ten deze de gezindheid van sommige leden van het Cabinet.

De inmenging van de Regering — speciaal van den Minister van Defensie, wien men na de lezing van Generaal Reynders wel enig tekort aan tact tegenover zijn vroegeren chef kan verwijten — in het beleid van den opperbevelhebber acht de schrijver te enenmale onjuist. Een regering, meent hij, moet zich beperken tot het aangeven van het doel, en de technische uitvoering aan den deskundigen opperbevelhebber overlaten. In zijn algemeenheid zou men die stelregel kunnen aanvaarden, mits men maar bedenkt, dat een regering ook voor het beleid van een opperbevelhebber verantwoordelijk is, en dat, ook de jongste krijgsgeschiedenis uitzonderingen op die regel toont, welke Churchill zelfs tot de paradox verleid hebben, dat oorlogvoering een veel te belangrijke zaak is om aan generaals te worden overgelaten.

In zijn brochure geeft de oud-opperbevelhebber een kort maar helder overzicht van het rampzalig verloop der gebeurtenissen in de Meidagen van 1940. Hij toont, dat het loslaten van de Peel-Raamstelling het door hem voorspelde gevolg had: een opmars vand en vijand naar het Zuidfront van de aangenomen opstelling, zodat hij reeds in de Vesting Holland was doorgedrongen voordat nog de Grebbelinie ontruimd was. In zoverre stellen de feiten hem in het gelijk; maar zou het uiteindelijke resultaat anders geweest zijn, indien zijn plan gehandhaafd ware? Het heeft slechts het voordeel van neit beproefd te zijn.

Generaal Reynders deelt mede, dat de Duitsers ons land overvielen met een...... minderheid van één tegen drie. Dit behoeft geen verbazing te wekken. Men heeft kunnen waarnemen, hoeveel beter de vijandelijke troepen waren uitgerust en geoefend; men heeft de overmacht aan moderne wapens gezien: en wie gelegenheid heeft gehad kennis te nemen van de analysen der Duitse oorlogvoering, die gebaseerd was op een volkomen nieuwe uitwerking van enkele veronachtzaamde stellingen van Clausewitz, beseft, dat de Wehrmacht van 1940 een gemakkelijk spel moest hebben met het trage defensie-apparaat van Nederland. Het is mogelijk, dat Generaal Reynders een beter inzicht had in de nieuwe strategie dan de sterk Frans-georiënteerde Minister Dijxhoorn, maar ook zijn plan miste teveel aan beweeglijkheid om met succes tegen deze aanval te worden doorgevoerd.

Generaal Reynders vraagt nu om een onderzoek naar de verantwoordelijkheden voor het beschamende verloop van de oorlog in de Meidagen. Nu eenmaal van de ene zijde gesproken is, mag een objectief verslag van de gebeurtenissen, die leidden tot de wisseling in het opperbevel, inderdaad gewenst zijn; maar de oorzakelijkheid voor het ,,beschamende verloop" blijft daarbij onbewezen. Dat verder degenen, die van ernstige onbekwaamheid blijk gaven, verwijderd moeten worden, spreekt wel vanzelf. Naar wij menen, wordt zulk een onderzoek n.a.v. de ,,zuivering" van het oude leger reeds ingesteld.

Maar uiteindelijk is het ,,beschamend verloop van de oorlog" veroorzaakt door de algemene verwaarlozing van 's lands defensie door het gehele Nederlandse volk; de gebrekkige uitrusting, oefening en leiding van de troepen was daarvan een uitvloeisel. Onderzoek naar bepaalde verantwoordelijkheden mondt enerzijds uit in deze algemene verantwoordelijkheid, en leidt anderzijds slechts tot een uitwisseling van nutteloze verwijten, die het hoognodige vertrouwen zouden schaden, een vertrouwen, waarvan het ontbreken de wezenlijke oorzaak geweest is van de gebrekkige toestand van ons oude leger. In stede van te bladeren in een geschiedboek, waarvan de inkt nog vlekt, kan men beter met een blik op de toekomst een nieuw leger opbouwen, dat aan de nieuwe internationale toestand is aangepast, dat de belangstelling en het vertrouwen van het gehele volk heeft, dat bezield wordt met een nieuwe geest van samenwerking. Of dit geschiedt, en hoe, daaromtrent zouden wij wel eens wat meer willen vernemen. Maar daarin alleen kan men de werkelijke erkenning en waardering vinden, die Generaal Reynders terecht vraagt voor de strijders van Mei 1940, die de eersten waren in het verzet tegen de tyrannie. (De Tijd)

*) ,,De Wisseling in het Opperbevel van Land- en Zeemacht in Februari 1940; haar oorzaken en haar gevolgen". — Uitg. W. P. van Stockum — Den Haag.

De heer en mevrouw Andrew Taylor van Charlotte, North Carolina, liefkozen hun vierjarige dochter Terry (links) na hun hereniging in Annapolis waar het meisje gevonden werd met het 19-jarige kindermeisje waarmede het verdwenen was. De foto rechts toont den politie-commissaris Thomas G. Basil, Terry en het kindermeisje Rosemary Johnson, dat beschuldigd is van ontvoering.

ONS KONINKRIJK

DE VREEMDSTE PARADOX

In het blad ,,Argus" stond het volgende verhaal van Graham Jenkins over de vier sultans, die nog steeds regeren in Java.

De vreemdste paradox van de Indonesische ,,republiek" zoals deze functioneert buiten de door de Geallieerden bezette steden, is het voortgezette bestuur van de vier sultans in Java in de pracht van hun uitgebreide hofhoudingen in de twee grootste steden van Midden-Java, Soerakarta en Djokjakarta.

Daar regeren zij hun vorstendommen — de dichts bevolkte gebieden op aarde — verzamelen fabelachtige fortuinen en verheugen zich nog steeds in de luxe van hun eigen dansmeisjes.

Alle vier hebben zij hun lot verbonden met dat van Ir. Soekarno en zijn Indonesische republiek. Zij zijn de enige heersers ter wereld die de Indonesische onafhankelijkheid hebben erkend.

De belangrijkste sultan is de 21-jarige Soesoehoenan van Soerakarta de hoogst geplaatste sultan van deze vier vorsten. Ik heb deze jonge heerser over acht millioen dorpenlingen in de sierlijkst bewerkte zaal van een schitterend paleis ontmoet. Hier was een banket opgediend ter ere van het bzoek van den ,,Indonesischen President" aan Soerakarta. Ir. Soekarno zat naast den jongen vorst op een gouden stoel te midden van een enorme tafel, waaraan ten minste 150 man zaten, tussen de gasten zaten de hofdignitarissen.

Het banket begon met redevoeringen. De sultan droeg het kleurrijke nationale costuum en had een tulband op. Uit zijn manier van optreden bleek zijn jeugd en zijn donkere scherpe ogen bewogen zenuwachtig. Wij dronken Franse champagne uit zijn goed voorziene kelders. Ir. Soekarno beantwoordde zijn redevoering en daarna dronken wij weer. 100 Bedienden in keurige witte livrei voorzagen ons van alles. De talloze schotels werden om 21 uur opgediend en wij aten tot middernacht.

Bij de verschillende gerechten werden Australische wijnen opgediend, geïmporteerd door den vader van den huidigen sultan. Een gamelan-orkest en een gemengd koor van Indonesiërs vormde met hun mooie melodieën een prettige achtergrond. Om 22 uur kropen — een ander woord kan ik er niet voor vinden — de danseressen over de gepolijste marmeren vloer naar hun meester tussen de in hoefijzervorm opgestelde tafel. Onderdanig begroetten zij de sultan met een diepe buiging, daarna begon de Javaanse oude dans ,,Sirimpi". Deze dans duurde ongeveer drie kwartier.

Intussen had de hoveling die naast mij zat, mij allerlei bizonderheden verstrekt over de mooie danseresjes. Deze hofdanseressen worden reeds op zesjarige leeftijd uitgezocht en krijgen dan een opleiding van 8 jaren, daarna mogen zij voor den sultan en zijn gasten verschijnen. Na 6 tot 8 jaar gedans te hebben trekken zij zich terug. Dansen aan het hof is het hoogste beroep voor de vrouwen van de betere klasse van Java. Gewoonlijk trouwen ze een goede partij nadat zij zich teruggetrokken hebben en dikwijls keren zij weer naar het paleis van den sultan als de echtgenote van een zijner vele hovelingen. Ook de spelers van het gamelan-orkest en de zangers krijgen een dergelijke lange opleiding.

Vreemd genoeg echter wordt zingen beschouwd als een hof-licht voor het gehele leven.

De ,,Sirimpi" dans werd gevolgd door een dans van vijf mannen. De geschiedenis van deze dans heeft betrekking op een Prins die aangevallen wordt door een duivel, voorzien van een grotesk Javaans masker. De Prins wordt bijgestaan door drie trouwe dienaars. De dans zelf dateert uit de derde eeuw.

Het paleis van den Sultan, de zogenaamde ,,Kraton", was in zekere zin een tegenvaller. 10.000 Mensen wonen binnen de hoge stenen muren, maar veel is vuil. De grond is stoffig omdat het republikeinse leger er gebruik van maakt als parade terrein. Het binnen-paleis, de residentie van den sultan, omvat een serie pendopos of paveljoenen, gedecoreerd met kandelaars, spiegels en veel verguldsel.

Terwijl ik in Soerakarta was, bezocht ik den 24-jarigen Mangkoe Negoro VIII, heerser van de provincie Mangkoe Negora. Hij was in smetteloos wit gekleed en de jongste sultan verzocht mij hem geen politieke vragen te stellen. Hij gaf eerlijk toe dat hij van de meeste zaken van zijn vorstendom niets af wist, en hij maakte de vragen eenvoudig weg over aan den hoofdadministrateur die naast hem stond.

Evenals hun buren uit Soerakarta zijn ook de sultans van Djokjakarta geestdriftige aanhangers van de nationalistische beweging. Zij dragen het uniform van Generaal bij het TKR, het republikeinse leger. De distinctieven zijn zichtbaar van Japans maaksel. Zowel de heersende sultan van Djokjakarta als de heerser over Pakoe Alam zijn in het buitenland groot gebracht. De sultan bracht vele jaren in Nederland door en later in Parijs. Hij spreekt vloeiend vijf talen en kan meepraten over de werken van de jongste Engelse schrijvers. Hij is de erkende leider van de Javaanse cultuur in Midden-Java en bezit een onschatbaar museum van oude kunst en handwerk, waaraan echter grote schade is toegebracht door twee luchtaanvallen van de Royal Airforce op het radiostation van Djokjakarta.

Het geheim van de ononderbroken regering dezer sultans houdt verband met de Mohamedaanse godsdienst. Zij zijn de afstammelingen van de Mohamedaanse koningen, die de Hindoes in de 14e eeuw uit Java verdreven en hen afgezonderd achterlieten op de kleine Soenda-eilanden.

Ir. Soekarno en de meeste leden van zijn Indonesische regering zijn Mohamedanen. Liever dan de overheersing der sultans af te schaffen, hebben de Indonesische leiders besloten de weelde van hun hofhoudingen te delen. Voor millioenen dorpelingen in Midden-Java is het nog steeds noodzakelijk in deze zogenaamde socialistische republiek hulde te betuigen en grote belastingen te betalen aan den Soesoehoenan en de mindere hoogwaardigheidsbekleders, zoals hun voorvaderen dat reeds eeuwen hebben gedaan (Aneta).

ACTIE VAN BELGIË EN NEDERLAND.

Door Daniel Schorr, bizondere berichtgever van Aneta.

De Belgische afgevaardigde Burggraaf Alain du Parc en de Nederlandse afgevaardigde M Steenberghen vroegen in de voltallige vergadering van de Raad der Herstel-Organisatie, dat Antwerpen en Rotterdam door de Organisatie als havens zouden worden gebruikt in plaats van Hamburg en Bremen.

Du Parc protesteerde tegen het gebruik van vroegere vijandelijke havens in plaats van havens van de Verenigde Landen en behield zich het recht voor een resolutie in die zin in te dienen.

Steenberghen, die pas was aangekomen, las een verklaring voor, waarin Nederland en België hetzelfde standpunt innemen.

,,Ik wens de aandacht van de Raad er op vestigen", aldus de verklaring, ,,dat de Nederlandse Regering het standpunt door mijn collega ingenomen betreffende het gebruik van havens volkomen deelt. Ik wil er op wijzen dat dit niet alleen een administratieve maatregel is. Het principe waar het hieraan gaat, is, zoals mijn collega heeft gezegd, dat alle operaties, die minimum onkosten voor de Herstel-Organisatie betekenen, in alle omstandigheden prioriteit hebben. Daarom moet in dit geval de voorkeur worden gegeven aan de havens van de Verenigde Landen. In het geval van Antwerpen en Rotterdam vragen wij alleen de voortzetting van de natuurlijke weg voor het vervoer zoals dit voor de oorlog bestond".

VOOR LATERE OVERWEGING.

Het Algemeen Comité van de Herstel-Organisatie heeft op de plenaire zitting bekend gemaakt, dat het de Belgisch-Nederlandse voorstellen om de voorkeur te geven aan havens van de Verenigde Landen boven havens van vroegere vijandige landen later in overweging zal nemen (Aneta).

VOEDSEL-BESPREKINGEN.

Lord Killearn, bizonder commissaris voor Zuid-Oost Azië, verklaarde op een persconferentie, dat suikervoorraden voldoende om Groot Britannië gedurende twee jaren te voorzien, in de opslagplaatsen te Batavia zijn.

Maandag zullen besprekingen worden geopend te Singapore tussen Britse en Siamese autoriteiten. Nederland zal op deze besprekingen, die over de voedselsituatie handelen, niet vertegenwoordigd zijn, maar Lord Killearn hoopte in contact te kunnen treden met de Nederlandse autoriteiten, daar o.m. zal worden besproken het rijst overschot van Siam naar Nederlands Indië te zenden. Sir Clark Kerr zal de besprekingen wel bijwonen (Aneta).

DE UTRECHTSE JAARBEURS.

De beroemde Utrechtse Jaarbeurs die van 2 tot 11 April wordt gehouden zal ongeveer 1500 tentoonstellers omvatten. Dit is een recordcijfer (Aneta).

STIJGING VAN PRODUCTIE

De Nederlandse productie vooral wat betreft kolen, bouwmaterialen en metaalproducten is in Januari aanzienlijk gestegen. Volgens de gegevens van het Centraal Bureau voor Statistiek was er een zeer verhoogde productie van textielwaren. Toch is de textielproductie minder dan 50% van het in 1938 geproduceerde.

Zuivelproducten verminderde maar de reden hiervan zijn seizoens-omstandigheden. Productie van andere levensmiddelen waaronder cacao en suiker is aanzienlijk verhoogd. Het indexcijfer voor lonen en industrie met Mei 1940 is basis genomen tegen 100 steeg in Februari tot 150 tegenover 145 in Januari en 140 in December (Aneta).

GEEN HULP AAN INDIË.

Door Daniel Schorr, bizondere correspondent van Aneta.

De Herstel-Organisatie (UNNRA) die te Atlantic City vergadert zal geen hulp bieden aan Nederlands-Indië, noch zich bemoeien met het uitwijkelingenvraagstuk.

De raad voor het Verre Oosten heeft onlangs een verzoek van de Nederlands Indische Regering voor hulp bij het verschepen van bevoorradingen van Australië naar Java en Sumatra afgewezen.

De bizondere UNRRA-missie van het Verre Oosten heeft verklaard, dat Nederlandse uitwijkelingen in Indië, die zich in Malakka en Siam bevinden, niet kunnen beschouwd worden als ,,displaced persons" zoals dit door de Herstel-Organisatie omschreven is, omdat zij uitweken nadat de vijandelijkheden met Japan beëindigd waren en hun vertrek alleen in verband staat met de activiteit van de Indonesische nationalisten.

Deze missie die was voorgezeten door P. Williams van de Verenigde Staten, maakte bekend dat 14.000 Nederlandse vluchtelingen in Malakka zijn en 7.000 in Siam. Buitendien maakten zij bekend, dat 15.000 gedeporteerde Japanners in Malakka zijn en 6.000 in Siam (Aneta).

ZUIVERINGSACTIE.

De plaatselijke bevelhebber van Bandoeng besloot het gebied ten Zuiden van Bandoeng te zuiveren van alle gewapende mannen.

Radio-Bandoeng heeft dit reeds bekend gemaakt en ook zijn pamfletten onder de bevolking verspreid.

De burgerbevolking wordt aangezet om kalm te blijven en den gewapenden mannen is verzocht het gebied te verlaten om bloedvergieting te voorkomen. Indien nodig zal traangas worden gebruikt. De maatregelen werden getroffen in verband met het beschieten van de Geallieerde stellingen in het Noorden van de stad door mortieren.

Alle maatregelen zijn getroffen om te voorkomen, dat zij enige invloed oefenen op de onderhandelingen tussen Nederlanders en Indonesiërs, die maar zeer traag vorderen. Sjahrir is dienovereenkomstig ingelicht door het geallieerde Hoofdkwartier dat men 10 km. ten Zuiden van Banboeng wil zuiveren teneinde van de stad een veiliger oord te maken.

Sjahrir heeft de hoop uitgedrukt, dat dit zonder bloedvergieting zal gebeuren. De Geallieerden zullen tot de zuiveringsactie doorgaan ook als de Nederlandse en Eurasische gijzelaars, die zich nu in handen van de extremisten bevinden weggevoerd zullen worden naar de bergen. Daar Sjahrir zich ook verzet heeft tegen de nieuwe golf van terreur en tegen de overvallen op de convooien naar Bandoeng is het onwaarschijnlijk dat de republikeinse regering zal protesteren tegen de zuiveringsactie (Aneta).

TUSSEN TWEE VU[REN]

Het ,,Dagblad" heeft critiek geoefend op het ... van de Nederlands ... munt in Indië, omdat ... grote moeilijkheden zijn ... zaakt voor de Indonesiërs, ... tussen twee vuren zitten.

Alle arbeiders, die voor de ... lieerden werken en alle ... den die aan de geallieerden ... veren zijn het slachtoffer ... nieuwe maatregel. Van de ... kant hebben de geallieerden ... gegeven alle Japanse munt ... circulatie te verwijderen ... de andere kant heeft de In... sische republiek het bezit ... Nederlands Indisch geld ... baar gesteld.

Het blad is van oordeel ... de geallieerde autoriteiten ... hadden moeten onthouden ... het treffen van dergelijke ... regelen. Zij hadden, volgens ,,Dagblad" geen gehoorzaam... mogen vergen, zolang zij ... staat zijn tot gehoorzaamheid ... dwingen en degenen te bes... men, die de bevelen geho... men. (Aneta)

PLAN VAN PROF. TINBERGEN.

Prof. Tinbergen, van het C... traal Bureau voor Stat... heeft de Regering een Ec... misch Herstelprogramma ... gelegd, dat bedoelt het natio... inkomen op harmonieuze wij... verdelen tussen kapitaal en ... beid.

Het plan is gebaseerd op ... feit, dat de nationale rijkdom ... 29 op 21 milliard gulden vi... de productiviteit van de a... slechts 60 tot 70% van de v... oorlogse omvang bereikte. ... prijzen echter stegen tot 180% ... zullen vóór het einde van ... jaar 200% bedragen. De l... bouwlonen liepen op tot 2... en de lonen in de industrie ... 150%, terwijl de industrie ... een peil heeft van slechts ... van het vóóroorlogse.

Prof. Tinbergen is van ... deel dat Nederland een le... van 2 milliard kan afsluiten.

De uitvoer moet worden ... concentreerd op die produ... die de meeste buitenlandse de... zen binnen brengen. (Aneta)

MANSHOLT OVER DE RANTSOENEN.

Minister Ir. S. Mansholt he... in een radiorede verklaard ... 10% van de huidige broode... pons niet wordt gebruikt en ... hieruit verspilling voortvloeit.

Hij verklaarde verder dat ... vetrantsoen op het huidige ... gehandhaafd blijft en het me... rantsoen verhoogd wordt. ... wereldvoedseltekort, tast ... derland niet in het biezon... aan, maar Nederland zal ... zijn deel dragen (Aneta).

KELLER NAAR DEN HAAG

De Auditeur Generaal van ... Nederlandse Regering, de h... Philippus Keller, is Woensdag ... per vliegtuig van New York ... Londen naar Den Haag vertrok... ken (Aneta).

SPAANSE SCHEPEN WORDEN GELOST.

De havenstaking te Rotterdam ... is Woensdag geëindigd en al... schepen, ook de Spaanse, wor... den weer gelost (Aneta).

Hier heeft men de Noordamerikaanse vrouwelijke kampioenen in het schaatsenrijden (v.l.n.r.): Gloria Peterson, kampioene der novices; Gretchen Merrill, kampioene der senioren; en Barbara Jones, kampioene der junioren. De tropeeën waarmede men poseert werden gewonnen bij de nationale kampioenschapswedstrijden in het kunstrijden te Chicago.